

חזרה למוסד
בתמונה) וטבו השני היה יריבו הגדול של אחדיהם, מיכה יוסף בן גוריון (ברדיצ'בסקי).

עידוא נימנה עם אחת המשפחות המיוחסות ביותר בארץ. סבו הוא יהושע ברטנוב, שחקן הבימה, (בתמונה), וסבו השני היה יריבו הגדול של אחדיהם, מיכה יוסף בן גוריון (ברדיצ'בסקי).

מבוגר כדי להשיג על עצמי, ולא לשחק בבוץ שיחקתי בו עד עכשיו.

★ ★ ★

הכדורים המציניים
אחרי שעברתי בשלום שני מיבחנים, בהשתתפות כל רופאי בית החולים, אמרו לי יום אחד, אחרי ארוחתי הערב: "אתה משוחרר!" בסך הכל הייתי שם עשרה ימים. אבל זה נראה לי כמו אלף. כשיצאתי משם, ביקשתי שיקראו למונית. המונית היחידה מרעננה הגיעה מיד, ואני שבתי הביתה, כשבליבי אני נשבע שמה שלא יהיה — עוד פעם, עם כדורים או בלעדיהם, אני

לי כדורי שינה, זה יהיה הסוף שלי. שקעתי לתוך דימומים של דיכאון עמוק. בשש בבוקר היו מעוררים אותי עם זריקה, מי, מה? לא יודע. בשבע ושלושים קיפול פינימות, דבר שלא חל עלי, כי תמיד הייתי ישן עם בגדים.

חבריי לחדר היו דווקא נחמדים. היה שם אחד בשם משה. הוא לא פסק לצחוק מהרופאים, שאמרו עליו שהוא דפקט. בחורצ'יק נחמד בן שש-עשרה. יום אחד הוא התפרץ ושבר את כל הרשתות על החלונות של המרפאה. מאז לא ראיתי אותו.

השני היה פועל בית-הרושת אתא בנהריה. הוא סבל מ-

מהאף, כשהאחות באה לחדר. לקחתי יותר מדי כדורי שינה, תמיד הייתי רע בחשבון.

★ ★ ★

בית למשוגעים שקטים

דושה ימים אחרי זה, על אפי ועל חמתי, לאחר התייעצות עם שני רופאים, והשפעת פרוטקציה, העבירו אותי לבית-חולים לריפוי נפשי ברעננה, כדי לנקות לי את הרעלים מהגוף. טיפול כזה נמשך, בדרך כלל, חצי שנה. בית-החולים הזה תמיד תפוס ומלא. רק בעזרת קשרים

הכדורים הארוכים

למוסד לא אחזור. וזה אולי עיקר הצדקת קיומם של מוסדות אלה. אחרי בית-החולים נחתי איוה חודש. לא עשיתי כלום. אז הפסקתי עם הכדורים, והתחלתי לביים בתיאטרון העונות את סמי ימות בשש, כשסבא ברטנוב מופיע אצלי בתפקיד אורח. עם גבור לחץ העבודה, פניתי אל הכדורים המצילים, הכל יכולים. יחד עימי לקחו את הכדורים עוד כמה חברי מ סביב. אז עוד יצאתי עם יעל. כחודש לאחר הצגת-הבכורה, הציע לי פשנל לצאת את הארץ עם להקת התרנגולים, כמנחה. הסכמתי. עברתי שתיים עשרה ארצות. לפני הנסיעה התכוונתי לנישואין עם יעל. החלטנו להתחתן ברגע שאחזור. אבל אז, באמצע המסע, עברתי בפאריס ונתקלתי בירידה ישנה — דוריאן לי. **(על עלילות האהבה עם דוריאן ועם דוגמניותיה — בשבוע הבא).**

התעלפויות. מכיוון שלא היו נותנים לי כדורי שינה, ומכיוון שלו היו כן נותנים אותם, הוא היה תמיד נותן לי. בפעם הראשונה, עוד בהתחלה, כשאמרתי לרופאה: "מה זה, אני רוצה כדורים! אני לא יכול בלי זה!" היא אמרה לי: "אתה רואה פה ממול את הגיבעה הגדולה הזאת? תעלה עד למעלה ותתחיל לצעוק."

היה לי גם חבר, קפיטן של אוניית דיגינים, שעימו שיחקתי כל הזמן שחמתי. לאט לאט התאקלמתי עם החברה. בשמונה ארוחת-בוקר, מישחקי-חברה עד עשר. אני הייתי מתיישב על ספסל, עד שהיו מגרשים אותי משם. כל יום היתה לי פגישה עם שלושה רופאים.

אחרי ארבעה ימי-משבר הרגשתי שאם לא יוציאו אותי משם, יצטרכו להעביר אותי במהרה לטלביה — בית-משוגעים לאנשים מסוכנים.

נהייתי ילד טוב, ושכנעתי את הרופאים שאני מספיק

אפשר להגיע אליו. אף אחד לא ידע שנשלחתי לשם, חוץ מהמשפחה. גם יעל לא ידעה. כל חברי היו בטוחים שנסעתי לטיול.

לבית-חולים זה באות נשים אחרי לידה, נשים שקיבלו דיכאון עמוק. באים לשם גם כל מיני טיפוסים אחרים. בקי צור, משוגעים שקטים. הוא נחשב לאחד מבתי-החולים הטובים בארץ מבחינת חברי-הרופאים וסגל-העובדים.

★ ★ ★

"אני רוצה כדורים!"

כניסו אותי לחדר קטן וצר, עם עוד שני חברי. ה' מוסד היה פתוח. הרלתות והשער לא נעולים. אבל הרופאים הזהירו אותי. הם אמרו שאם יראו אותי פעם אחת הולך בשבילים של הפרדס, בכיוון רעננה, עלימנת לקנות

הארוסה שלא נישאה
יעל אביב נחשבה, עד לפני זמן קצר מאוד, לאחת הנערות היפות והפוטות גניות ביותר בארץ. היא הופיעה בעשרות צילומי-פרסומת, כיכבה כמעט ברוב הסרטים הישראליים. יעל היא הנערה עמה יצא עידוא בן גוריון, והוא התכוון לשאת אותה לאשה, בתקופה המתוארת בכתבה זו. לאחר נישואיו ופרידתו הסנסאציונית מאשתו, מלכת דוגמניות פאריס, נפגש עידוא מחדש עם יעל אביב. אבל הוומן הסוער מן העבר לא התחדש.